

og jeg anser det vel ikke alene for muligt, men for ret sandsynligt, at naar vi komme til en almindelig Revision af den militære Retspleje, hvis Love til Dels ere over 200 Aar gamle, ville vi komme til 2 Instanser, ligesom vi maaske ogsaa til den Tid i borgerlige Forhold ville være komne til 2 Instanser.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack) troede, at Tjenestens Tarv vilde lide under, at visse Sager, som hidtil have været under militære Retter, komme under borgerlige Retter. Derom gælder, hvad jeg alt forud har sagt. Men naar det ærede Medlem kom ind paa en Betragtning af Forholdene i Norge og vilde paastaa, at de Erfaringer, man der havde gjort, talte imod at tage Norge til Eksempel her, mener jeg, det ærede Medlem har Uret. Det ærede Medlem kan ganske vist, efter at den militære Retsplejereform er bleven gennemført i Norge, faa baade militære og Jurister til at bestride Principerne i den, men selv om der kan være noget berettiget i den nedsættende Kritik, som her anvendes, gælder den Kritik ikke de Forhold, her er Tale om. Den Kritik, som er gaaende baade blandt militære og Jurister i Norge, gælder Retsplejens Ordning, Organisation og Fremgangsmaade i det hele, den gælder ikke dette Princip, at de Sager, som ikke ere Tjenesteforseelser, lægges ind under den borgerlige Domstol. Derom er der saa at sige ingen Tvivst i Norge, hverken blandt militære eller Jurister. Jeg kan ikke nægte mig i denne Forbindelse, da det ærede Medlem nævnedes Ytringer af en Mand, som tidligere har været Auditor og nu er i borgerligt Dommerembede, at anføre, at jeg for kort Tid siden ved Samtale med en berømt norsk Retslærd, der er særdeles kundskabsrig ogsaa paa disse Omraader, i Samtalens Løb fik den ret overraskende Ytring: De, der holde paa den militære Retsplejes store Omraade, skulle hos os — der taler han om Norge — vogte sig, thi Gangen i Begivenhederne vil blive den, at det hele bliver draget ind under borgerlig Retspleje. Der er slet ikke nogen Tendens til, at noget, der nu er blevet fjernet fra den militære Retspleje, nogen Sinde igen skulde blive lagt ind derunder.

L. Jessen: Da den højtærede Forsvarsminister henstillede til mig ikke at gøre dette lille Lovforslag mere omfattende ved at fastholde de Ønsker, jeg nærede om at medtage de to Punkter, jeg

nævnedes, vil jeg naturligvis ikke fastholde disse Ønsker, eftersom jeg ikke paa nogen Maade vil berede dette Forslag Vanskeligheder. Tværtimod, jeg ønsker, det maa blive fremmet saa hurtigt, som det paa nogen Maade lader sig gøre, men jeg mente, at man eventuelt kunde tale derom. Hvis Forslaget f. Eks. blev henvist til et Udvalg, kunde man maaske drøfte Tanken der. Viste det sig saa, at der ikke var Udsigt til, at det kunde lade sig gøre at faa de nævnte Ønsker med, skal jeg selvfølgelig ikke fastholde dem.

Maa jeg blot til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack) — det gælder for øvrigt ogsaa det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) — sige, at naar de to ærede Medlemmer mente, at den Omstændighed, at vi gøre Højesteret til tredie og øverste Instans, skulde forhale Sagerne, kunne de ærede Medlemmer naturligvis i nogen Grad have Ret deri, men det vil for det første ikke komme til at dreje sig om mange Sager, og for det andet lægger jeg mere Vægt paa Retssikkerheden end paa den Omstændighed, at der mulig i enkelte Tilfælde kunde ske en Forhaling af en Sag. Jeg tror, det vil gavne Retssikkerheden og Retsfølelsen i det hele, om man har den civile Højesteret som øverste Instans ogsaa i disse militære Sager, hvor det dog er Landets Borgere, der staa tiltalte, og Landets Borgeres Skæbne, der skal afgøres.

Jeg er glad over, at den højtærede Minister saa stærkt pointerede, at vi trænge til og stadig skulle have for Øje en almindelig Revision af den militære Straffelov. Jeg haaber, at vi ikke skulle komme til at vente alt for længe paa denne Revision, men jeg kan ikke undlade her at udtale et nyt Ønske, selv om det maaske ikke vil finde Sangbund. Kunde der ikke være Tale om, medens vi vente paa den almindelige Revision af den militære Straffelov, at gennemføre blot den lille Ændring, at man fik Bøjestrafpen taget ud af Straffeloven? Jeg synes, det er en saa uhyggelig Straf, saa nedværdigende og brutal, at vi ikke hurtigt nok kunne slippe af med den. Kunde der foretages en saadan midlertidig Ændring, medens vi vente paa den store Revision, skulde det glæde mig. I øvrigt glæder jeg mig over, at Udtalelserne om dette Lovforslag ere faldne saa velvilligt, som de ere, det giver mig Haab om, at Lovforslaget kan blive gennemført i denne Rigsdagsamling.